

[Starcke.]

mod den højtærede Statsminister, at det ikke indeholder et Krav om Valg, ikke indeholder et Krav om Valg paa Sydslesvig, og at det ikke udtaler Mistillid til hele Ministeriet, men det indeholder dog den Bemærkning, at hvis den Linie, som den højtærede Statsminister har anlagt for sit Vedkommende over for det sydslesvigske Spørgsmaal, bliver fulgt, saa vil Danmark dermed paadrage sig Forpligtelser af uoverskuelig Rækkevidde.

Der er derfor for os ingen Tvivl om, at hvis Det radikale Venstres Beslutning bliver vedtaget, vil det faa parlamentariske Konsekvenser efter den Stilling, som Partiet Venstre har taget, og der vil blive Valg; og efter hele den Aktion, som Det radikale Venstre har rejst, og de Ord, som selve Beslutningen indeholder, vil Valget for en overvejende Dels Vedkommende blive ført paa det sydslesvigske Spørgsmaal. Dette betyder, at man har Lov til at drage den Slutning, at Det radikale Venstre ikke saa meget ønsker et Valg paa det økonomiske, og efter den Tale, som det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen holdt i Dag, havde man jo i høj Grad Fornemmelsen af, at han alligevel gerne ønskede at undgaa et Valg, og at han med en vis Gysen trak sin Storetaa tilbage, inden han prøvede at stikke den i det kolde Vand. Ved sin vaklende Holdning og Politik har Det radikale Venstre bragt os i en Situation, der kan fremkalde Valg paa det sydslesvigske Spørgsmaal. Dette er ikke i Danmarks Interesse, dette er ikke i Sydslesvigernes Interesse, og jeg tror heller ikke, det er i Det radikale Venstres egen Interesse. Et Valg paa dette Spørgsmaal er meget uheldigt, for hvis der afholdes Valg paa dette Grundlag, er man nøjagtig lige saa klog efter Valget, som man er før Valget, fordi man ikke ved noget som helst om, hvordan Vælgerne stemmer, om de afgiver deres Stemme efter økonomiske Synspunkter eller efter nationalpolitiske Linier.

Vi vil fra vor Side foretrække en Samling om Oktobernoten, fordi vi mener, det er betydningsfuldt, at det danske Folk staa samlet, og hvis man havde berettigede Forventninger om, at de Krav, der indeholdes i Oktobernoten om Flygtningenes Fjernelse, den administrative Adskillelse og den nationale Selvbestemmelsesret, blev opfyldt, vilde det være af større realpolitisk Betydning end blot at faa indføjet en ny § 5 om Sydslesvigernes Ret til fremtidig Afstemning. Men den faktiske Udvikling, som har fundet Sted, viser, at selv om det danske Folk har staaet nogenlunde massivt samlet om

Oktobernoten, er det praktisk talt meget lidt, der er udrettet med Hensyn til disse centrale Krav, som Oktobernoten indeholdt.

I Oktobernoten fandtes der ogsaa en Bemærkning om, at det maa hero paa den sydslesvigske Befolkning selv, hvorvidt den ønsker at rejse Spørgsmaalet om Adgang til at udøve sin naturlige Selvbestemmelsesret. Da Sydslesvigerne nu har rejst Ønsket, foreligger der efter vort Skøn en ny Situation, og vi kan ikke se, at det er berettiget under en saadan ny Situation at betragte Oktobernoten som det absolut sidste Ord.

Vi kan fra vor Side ikke skjule, at efter vort Skøn har den højtærede Statsminister vist en vis Mangel paa Evne til at samle de politiske Partier, og en vis unødigt Stædighed har sikkert været medvirkende dertil. Endelig mener vi, at det ikke altid har været paakrævet at skyde det sydslesvigske Spørgsmaal saa stærkt frem paa Tidspunkter, hvor det ikke var nødvendigt. Derved kommer denne Politik fra den højtærede Statsministers Side til ligesom at virke som et Røgtæppe, der kan anvendes til at dække Ansvar for den katastrofale økonomiske Erhvervskrise, som Regeringens Politik har ført Folket ind i. Efter vort Skøn vilde det ogsaa være rimeligt at forlange, at den højtærede Statsminister først viste Evne til at løse Spørgsmaalene inden for sit eget Lands Grænser, før han giver sig til at løse Spørgsmaal uden for vore Grænser.

Den højtærede Statsminister har tilkendegivet, at den Folkeafstemning, som han ønsker Ret til for Sydslesvig, først skal finde Sted, naar de økonomiske Tilstande er nogenlunde ens paa begge Sider af Grænsen; ja, med den økonomiske Politik, som den højtærede Statsminister fører, vil det ikke vare saa forfærdelig længe, før denne Situation foreligger, og derfor kan det meget vel blive lovlig tidligt.

Dette, at den radikale Beslutning udelukkende er rettet mod Statsministeren, betyder derfor, at hvis den vedtages, kan man formelt nøjes med et Statsministerskifte. Efter den Stilling, som Venstre har indtaget, er der kun meget lidt Sandsynlighed for dette, og at der igen skulde kunne optages Forhandlinger om en ny Samlingsregering, er vistnok uden for Muligheden. Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft talte om, at der i de sidste Maaneder havde været spillet en Slags politisk Sorteper. Det er ikke det eneste Spil, der har været spillet; der har ogsaa været spillet Røde Anders, hvilket det ærede Medlem sikkert er en Kender af.

Det fremgaar af forskellige Udtalelser, at Det radikale Venstre er imod at spørge